Sixten Korkman, 30.5.2022

Muutama näkökohta tulevaisuuden ongelmista

Keskinäinen riippuvuus maailmassa on tänään suurempaa kuin koskaan, mikä vaikeuttaa ongelmien erittelyä. Joitakin keskeisiä kehityksen syitä ja seurauksia voi (ekstrapoloimalla nykyongelmia) tällä varauksella hahmottaa seuraavasti:

<u>Syitä</u>

- Seuraavan *finanssikriisin* puhkeaminen on vain ajan kysymys. Se tulee todennäköisesti olemaan edellistä vaikeampi (velkaa on enemmän kuin koskaan).
- Maailma saattaa *blokkiutua* asetelmaan, jossa vastakkain ovat autoritaarisesti hallittujen maiden blokki (Venäjä ja Kiina…) ja demokraattisten maiden blokki (”länsi”), jotka eriytyvät toisistaan taloudellisesti, poliittisesti ja ideologisesti.
- *Ilmastokriisin* vaikeutumiseen on puuttuvien toimien takia suuri todennäköisyys.
- *Hyvinvointivaltion ja globalisaation välinen ristiriita* vaikeutuu, jos pääoman lisäksi hyvin koulutetun työvoiman liikkuvuus yli rajojen lisääntyy (veropohjaa rapauttaen).

<u>Seurauksia</u>

- Etenkin Afrikassa köyhyys lisääntyy ja *muuttoliikkeet Eurooppaan* voimistuvat todella merkittäviksi ilmastokriisin seurauksena.
- Suurten *geopoliittisten konfliktien riski* kasvaa merkittäväksi blokkiutumisen ja niihin liittyvien ideologisten vastakkainasettelujen seurauksena.
- Kriisien ja blokkiutumisen seurauksena *maailman sopimuspohjainen järjestys* menettää entisestään merkitystä (YK ja Bretton Woods-järjestelmä).
- Finanssi- ja muiden kriisien seurauksena populismi (niin oikeisto- kuin vasemmistopopulismi) vahvistuu tavalla, jonka seurauksen *demokratian toimintakyky* heikkenee (etenkin Yhdysvaltojen ja Iso-Britannian kaltaisissa kaksipuoluemaissa ja Ranskan kaltaisissa presidenttivaltaisissa maissa).

Keskeinen piirre on *globaalin talouden ja kansallisen politiikan yhdistelmä*. Kaikki tärkeimmät ongelmat ovat luonteeltaan globaaleja ja ne ovat toisiinsa sidoksissa (esimerkkinä globaali köyhyys ja ilmastokriisin torjuminen). Samalla talouden ja politiikan ajautuminen yhä vaikeampiin kriiseihin ja epävarmuuteen ruokkii pelkoa ja populismia sekä nationalistista kansalliskiihkoilua, mikä suuresti vaikeuttaa ongelmiin järkiperäisesti tarttumista. Suomen kannalta EU:n merkitys korostuu.